

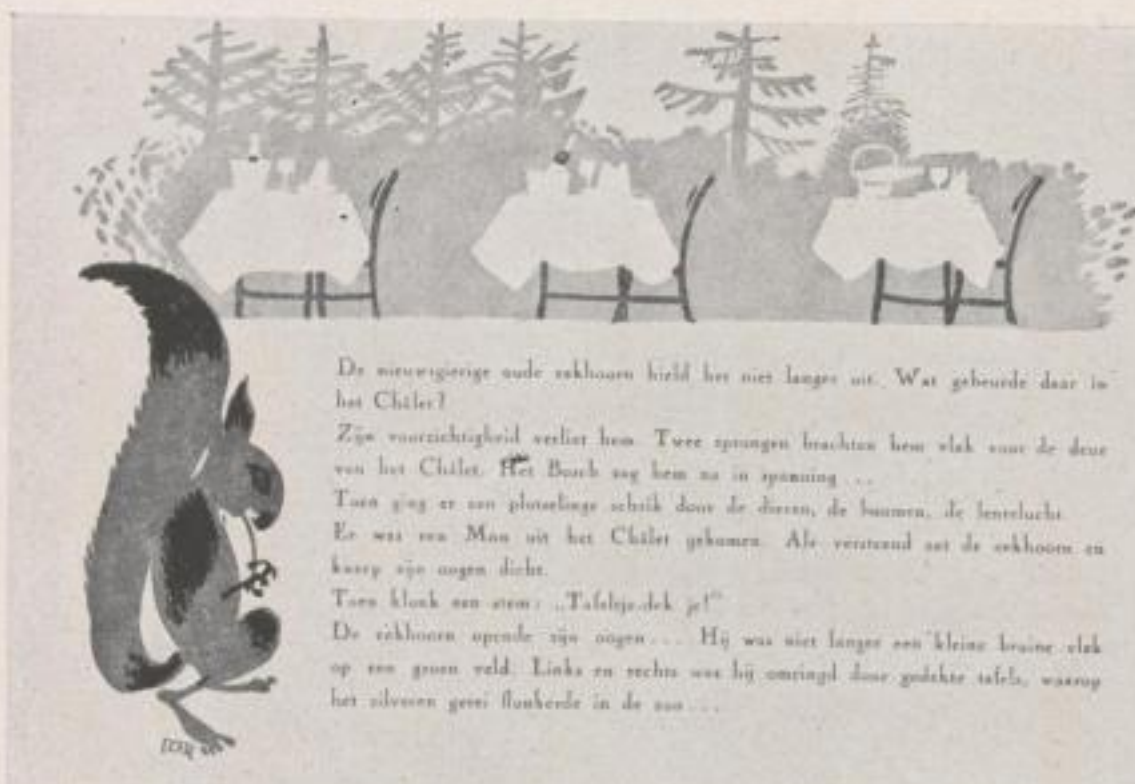

Rechts:
Titelblätter der Werbezeitschrift „Meer Baer!“
Herausgeber DELAMAR-REMACO

Werbeschrift
Entwurf Design
D O E V E
Advertising booklet

De wind fluitende een geheimzinnig besicht door de bladeren van een genoechlijken kastanjeboom. De Muison lachend, keek naar op het bosch, en was zóó vol van het Nieuws dat zij maar nauwe op haar vaste plaatsje aan den blauwen leutchenel bleef. Een oude eekhoorn stak zijn nieuwsgierigen kop van achter den steen van een spoor, gluurde tusschenland rond, en zei: „Wat is er aan de Hand?“

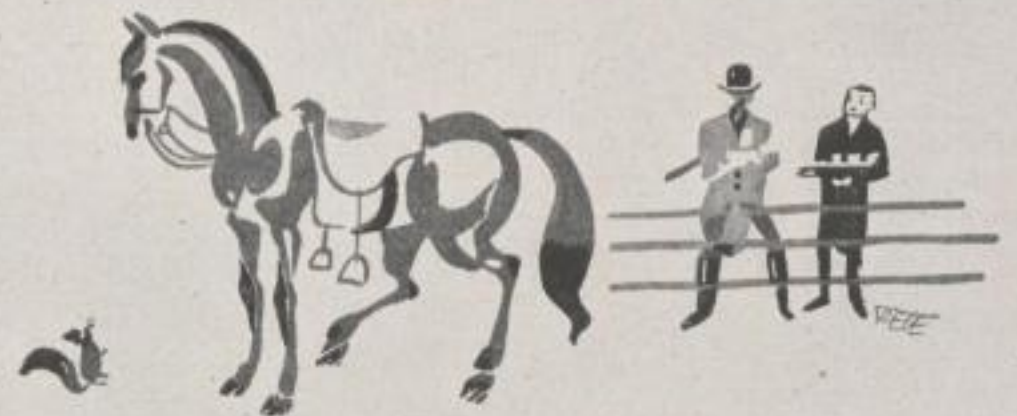
De nieuwsgierige oude eekhoorn hield het niet langer uit. Wat gebeurde daar in het Chilet?
Zijn voorzichtigheid verliet hem. Twee sprongen brachten hem vlak voor de deur van het Chilet. Het Bosch zag hem nu in spanning...
Toen ging er een plotselinge schrik door de bossen, de bossen, de lentelucht.
Er was een Man uit het Chilet gekomen. Als verstaand met de eekhoorn en kassij zijn oogen dicht.
Toen klonk een stem: „Tafelje-dek je!“
De eekhoorn opende zijn oogen... Hij was niet langer een kleine bruine elk op een groen veld. Links en rechts was hij omringd door goudkleurige tafels, waarop het silven geroi flonkerde in de zon...

En daar kwamen de kaluistres. Een waar proviand-colonne...
Daar waren wagons vol gebaden jonge herten, manden met malche veldjes, - daar werd geroep met zwaarten en vootstapken, - en achteraan zag men de vreedzame optocht, die uit het bosch was doorgetrokken: voorafgegaan door een equitair adellijke Zeeuwse Oosten door een regiment vanbedoten Koetsen de proviand-colonne af...

En er gebeurden méér verhooringwekkende dingen!
Vreemde klanken doortrokken de lucht... Vioelen glansden in het licht... contrabassen brongden een grom en een vrybaal tegen hun tonen door elkaar...
Stil luistende het bosch, - de klanken stegen op naar de bladerkroonen, en vandaar de zle lucht in, zóó naar de sterren, die een louter plezier flonkerden, - en weerketen op vroolijke, lachende menschen, die zich gezeld maakten ten dare...

Nog lang studee het Bosch in verwachting naar het heroverende Chilet, - tot de Toovenaar de Muison en zijn Kantsaenen ophoog de glanzende autoambulien begonnen te rinken, en verviel in de verte de claxonsklanken weg-sierren, kroop de eekhoorn achter een steentje, en draonde van een ontzaglijke massa beukennoten. Hij werd wakker, toen de Zon reeds laag aan den hemel stond, en ontdekke, dat het Chilet al vol bedrijvigheid was. Paardrijders waren gearriveerd! En waarom zou de eekhoorn niet eens een paardje rinken met zijn waden vriend het paard Bella, vreesde weeten zich verkwikte aan een kopje maas? Bella was heel tevreden... „Waar weerd“, zoo vroeg hij „wat zoo goed voor paarden in menschen gezegd, als hiez?“